

תת"ע 4102/04/16 - מדינת ישראל נגד אונגר ערן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4102-04-16 מדינת ישראל נ' אונגר ערן
תיק חיצוני: 90505865700

כבוד השופט דן סעדון	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
אונגר ערן	נאשמים

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין.

1. נגד הנאשם דנא (להלן: **המבקש**) נרשמה הזמנה לדין שעניינה נהיגה במהירות העולה על המותר (114 קמ"ש בדרך עירונית בה מותרת מהירות עד 70 קמ"ש). המבקש לא התייצב לדין בעניינו ועל כן נשפט בהיעדרו והוטל עליו בין היתר עונש של 30 ימי פסילה.

2. המבקש טוען באמצעות ב"כ כי "לא היה מודע" לכך שעליו להתייצב לדין ולטעון טענותיו וכן "מחוסר הבנה" "טעות" "בלבול". עוד הוא טוען כי "לא ודאי" שנהג במהירות המיוחסת לו בהזמנה לדין וסבר בטעות, לאור תנאי הדרך, כי מדובר בדרך בה מותרת מהירות גבוהה יותר. לחלופין, וככל שבקשתו תידחה, עותר המבקש לדחות את תחילת ריצוי הפסילה לחודש אוקטובר בשל צרכי עבודה. הבקשה אינה נתמכת בתצהיר המבקש.

3. התביעה מתנגדת לבקשה. לטענתה המבקש זומן כדין והעונש שהוטל עליו מצוי במתחם העונש ההולם בנסיבות.

דין והכרעה

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי לדחות את הבקשה לביטול פסק דין ולהאריך למבקש את מועד תחילת ריצוי עונש הפסילה.

5. אין חולק כי המבקש זומן כדין לדין בעניינו. המבקש אינו טוען אחר וממילא הנטען בשמו אינו מגובה בתצהיר

מטעמו, כמתחייב בבקשה מעין זו. טענותיו כי "לא היה מודע" או כי אי התייצבותו נבעה מ"טעות" "בלבול" וכיו"ב טענות אינן יכולות להתקבל. ראשית, המבקש אינו מבהיר בתצהיר כנדרש את פשר "הטעות" "הבלבול" ואת "חוסר המודעות" למועד הדיון וזאת משאינו אינו טוען כי לא ידע על הדיון. עוד אציין כי הלכה היא כי טענות כאלה אינן יכולות לעמוד כטעם סביר במסגרת בקשה לביטול פסק דין (ר"ע 418/85 רוקינשטיין נ' מדינת ישראל).

6. גם טענות המבקש בעניין אחריותו לביצוע העבירה טוב היה להן אילו לא נטענו משנטענו. הטענה כי "לא ודאי" שנהג במהירות המיוחסת לו תמוהה שכן אין הסבר לחוסר וודאות זו לפי שיטתו של המבקש. סברתו השגויה כי לאור תנאי הדרך מותרת מהירות גבוהה יותר אין לה בסיס שכן לא תנאי הדרך והתשתית הם המכתיבים את המהירות המותרת בדרך הרלוונטית אלא התמרור הרלוונטי.

7. לאור כל האמור מצאתי לדחות את הבקשה לבטל את פסק הדין. עם זאת, לפני משורת בדין ובשים לב לכך שהמבקש נשפט שלא בנוכחותו, מצאתי לקבל את בקשתו להתחיל את ריצוי עונש הפסילה במועד מאוחר יותר. על כן אני קובע כי על המבקש להתייצב לצורך הפקדת רישיון הנהיגה שלו במזכירות בימ"ש זה עד ולא יאוחר מיום 10.10.2016 שעה 12.00. הפסילה בגזר הדין תחושב ממועד הפקדת הרישיון בפועל כאמור.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אב תשע"ו, 16 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.